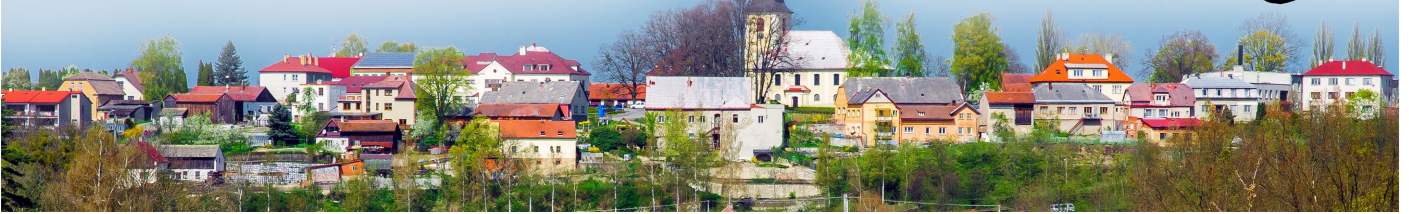

Sebranické noviny

NOVINY OBCE SEBRANICE

*** Květen 2021 * 23. ročník * číslo 5***

Z jednání ZO

Veřejné zasedání dne 19. 4. 2021

Přítomno bylo 9 členů ZO.

ZO schválilo:

- poskytnout příspěvky z rozpočtu obce v celkové výši 239.000 Kč na rok 2021, s vyúčtováním dotace do 20. 12. 2021.

Příspěvky poskytnuté z rozpočtu Obce Sebranice v roce 2021

Myslivecký spolek	5 000 Kč
TJ Sebranice	65 000 Kč
Domov na zámku Bystré	5 000 Kč
SDH Sebranice	50 000 Kč
Salesiánský klub Sebranice	25 000 Kč
Oblastní charita Polička	56 000 Kč
Český svaz včelařů Litomyšl	4 000 Kč
Spolek archaických nadšenců	9 000 Kč
Farní charita Litomyšl	10 000 Kč
Bílá Holubice (hospicová péče)	10 000 Kč
Celkem	239.000 Kč

- účetní závěrku Obce Sebranice sestavenou k 31. 12. 2020, a to bez výhrad.

- rozpočtové opatření č. 1/2021 má dáti a dal ve výši 1.417.840 Kč. ZO rozpočtovým opatřením schválilo i nákup CAS pro jednotku požární ochrany JPO III Sebranice.

- smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene a dohodu o umístění stavby č. IV-12-2022286/01, název: Sebranice, parcela 44/2 – knn. Smlouva je uzavřena mezi Obcí Sebranice, IČ 00277339, 569 62 Sebranice 30 a ČEZ Distribuce, a.s., IČ 24729035 Teplická 874/8, 405 02 Děčín IV – Podmokly.

- podat žádost na dopravní inspektorát ohledně zlepšení bezpečnosti při výjezdu od kostela, školy na silnici III – 36029 a sjezdu ze Sebranice do Třemošné na silnici III – 36028.

- provedení úpravy v projektu „Výstavba chodníku podél III/36028 v obci Sebranice“ u čp 287.

ZO souhlasí:

- s celoročním hospodařením a závěrečným účtem Obce Sebranice za rok 2020, a to bez výhrad.

ZO vzalo na vědomí:

- přezkoumání hospodaření Obce Sebranice uskutečněné Krajským úřadem Pardubického kraje za rok 2020 s výrokem, nebyly zjištěny chyby a nedostatky.

- plnění rozpočtu Obce Sebranice k 31. 3. 2021 v příjmech a výdajích.

Z jednání ZO

ZO rozhodlo:

- že fasáda zádveří zrekonstruované MŠ bude minimálně o dva odstíny světlejší u cihlové barvy a preferuje, aby větší plocha byla v bílé barvě a zrekonstruovaná budova mateřské školky v barvě cihlové jako zádveří.

ZO nesouhlasí:

- s kácením jabloňové aleje. Souhlasí s nutným ořezem a zavazuje se ji pravidelně udržovat. Toto vyjádření je vystaveno pro ČEZ Distribuce, která žádá dodržení ochranných pásem elektrického vysokého nadzemního vedení.

Lenka Karalová, starostka obce

Pozvánka na veřejné zasedání ZO

**Zveme občany
na veřejné zasedání ZO,
které se koná**

**v pondělí 17. 5. 2021 v 19.00 hodin
v zasedací místnosti Obecního úřadu.**

Lenka Karalová, starostka obce

Společenská kronika

*Všem jubilantům, kteří v květnu
oslaví své narozeniny, srdečně blahopřejeme:*

František Večeře	89 let
Antonín Rezek	86 let
Miloslava Lněničková	81 let
Josef Kuchta	80 let
Josef Nezbeda	65 let
Zdeňka Kodešová	60 let

Radostný život?

1. Usmívejte se na lidi.
2. Chraňte si svůj spánek.
3. Každý den se na něco těšte.
4. Rozdělte si úkoly –

vyčleňte si 1 hod. denně pro sebe.
5. Z každého setkání si vezměte to, co vás obohacuje.

Vyndejte třísku ze svého oka!

Zkuste si svého bližního všimnout dřív, než Vás o to požádá on.

Přání maminkám

Vzpomínky z Maminky.

*Vzpomínky se někdy vrací,
s neodbytnou agitací.*

Třeba vzpomínka,

že při rození,

rodíme se přirození.

Tak co nás do kola nutí,

žít pak jak součástka hnutí?

Chci-li to vše vrátit s chutí,

stačí vlastní rozhodnutí?

Neškodit již Světa kráse,

býti přirozený zase,

v prostoru a taky čase.

Cítím vděčnost k vzpomínce,

Otci a i Mamince.

Nový systém svozu odpadů

Vážení občané,
proběhl 1. krok v evidenci odpadových nádob, a to čipování popelnic. Následovat bude pasportizace nádob – přiřazení čipu k číslu popisnému, což budou provádět Technické služby Hlinsko, s.r.o. v rámci svozu odpadů. O termínu budete informováni, a bude nutné ponechat nádoby na stanovišti delší dobu, aby mohlo dojít k pasportizaci všech nádob.

Žádáme vlastníky popelnic, kteří své nádoby ještě neoznačili číslem popisným, aby tak učinili co nejdříve. Pokud nebudou popelnice označeny číslem popisným, nebude možné spárovat čip s daným číslem popisným a tím pádem nebudou popelnice vyváženy.

Děkujeme za spolupráci.

Poplatek za STA

Vážení občané,
upozorňujeme Vás na splatnost **poplatku za společnou televizní anténu ve výši 200 Kč. Splatnost je 30. 4. 2021.** Částku 200 Kč uhradte na účet obce č. 1217273389/0800, var. symbol – číslo domu, složenkou či hotově na Obecním úřadě. Do poznámky prosím uvádějte: poplatek za STA.
Za OÚ Sebranice Iva Jílková

Pravidelný svoz odpadů

Květen, červen 2021

Popelnice: 14. 5., 28. 5., 11. 6.

Plasty: 17. 5.

Papír, olej, plechovky: 28. 5.

Probíhající rekonstrukce koupaliště

Foto: M. Čermák 2x

Foto: L. Karalová 2x

Foto: J. Patočka 2x

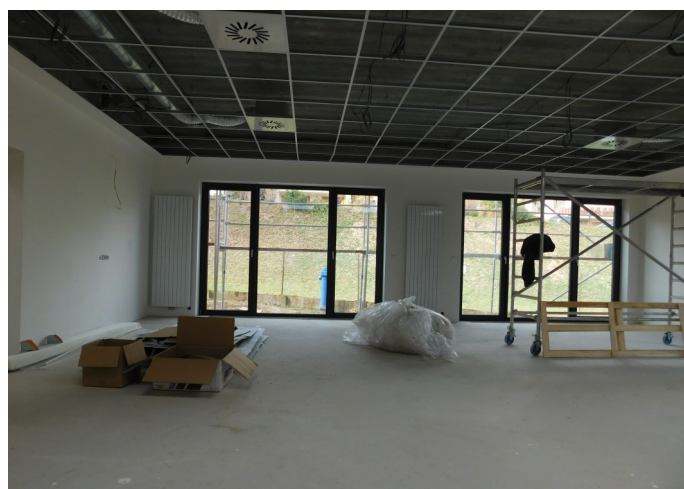
Práce na rekonstrukci mateřské školy pokračují

Foto: M. Čermák 4x

Foto: M. Štrup 4x

Co se děje na Vysokém Lese?

Vysoký Les bude mít elektrický kabel v zemi a zbaví se tak sloupů elektrického vedení. Současně s tímto bude mít Vysoký Les nové veřejné osvětlení. Kabel veřejného osvětlení se pokládá zároveň s kabelem elektrickým.

Lenka Karalová

Foto: J. Patočka 3x

Národopisné oblasti – Jeseníky

Pokračování z minulého čísla Sebranických novin.

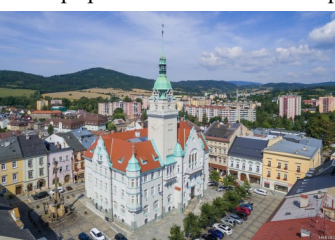
V tomto příspěvku navštívíme Šumperk a Bruntál, který se poprvé připomíná ve 12. století, v časech přemyslovského osidlování. Základem rozvoje Bruntálu byla těžba zlata a stříbra, od poloviny 16. století těžba a zpracování železné rudy. Ve středověku bylo město hrazeno a vstupovalo se do něj třemi branami. Městské hradby se částečně dochovaly u zámku a v severovýchodní části města (bašta). Zámek byl postaven v letech 1554–1556, po příchodu řádu německých rytířů byla postavena zámecká kaple, později obrazárna. V letech 1766–1768 byl zámek barokně přestavěn do dnešní podoby. K zámku přiléhá malebný park se zajímavou flórou. Na náměstí si prohlédneme radnici z roku 1572, která byla později barokně upravena a nakonec klasicistně přestavěná a rozšířená. Před ní stojí morový sloup se sošou sv. Nejsvětější Trojice. Podíváme se také na památkově chráněné domy, např. renesanční Gabrielův dům z 16. století nebo barokní dům č. p. 23 z poloviny 18. století se štukovou výzdobou. Děkanský kostel Nanebevzetí Panny Marie patří k nejstarším stavbám na severní Moravě. Jeho raně gotické kněžiště pochází z 13. století. V 16. století byl západní štít upraven renesančně a věž byla pokryta sgrafitem. V kostele je řada náhrobků z 16.–18. století. Z menších staveb zaujme Klüppelův sloup, socha sv. Jana Nepomuckého a socha Neposkvrněného početí Panny Marie.

Zámek Bruntál
Zdroj: mskhistorieaja.cz

Poutní kostel Panny Marie Pomocné na Uhlířském vrchu najdeme 2,5 km západně od centra. V interiéru jsou varhany z 19. století a sochy Nejsvětějšího srdce Páně a Neposkvrněného početí Panny Marie. V roce 2004 byla instalována křížová cesta. Ke kostelu vede monumentální lipová alej vysázená v 70. letech 18. století. V okolí Bruntálu je nádherná a malebně zvlněná krajina, která láká ke krásným vycházkám. Ani já jsem tomuto lákání neodolal a vystoupil jsem na pahorek Venušina sopka (655 m) a pahorek Smrčina (645 m). Bylo to v loňském létě, když jsem připravoval podklady pro národopisnou oblast Jeseníky.

A druhým sídlem kam se podíváme, je již zmíněný Šumperk. Město bylo založeno v 70. letech 13. století, první zpráva z roku 1281 opravdu mluví o městě. Ve stejném století byl založen dominikánský klášter. Tvrz na západním okraji města byla v 16. století přestavěna na renesanční zámek – dnes slouží potřebám školství. Koncem 14. století získalo město četné výsady a o sto let později (1496) se stalo majetkem a později sídlem Žerotínů. Dobu jejich panství za nejznámějšího z nich Petra ze Žerotína připomínají zbytky kamenných hradeb. Po vykoupení se z poddanství prosperoval Šumperk jako královské komorní město. Po Bílé hoře a vážných škodách za třicetileté války, způsobených švédským vojskem, se Šumperk dostal do držení Lichtenštejnů až do roku 1848. V roce 1669 postihl město ničivý požár, ze kterého se velmi dlouho vzpamatovávalo. Rozvoj přineslo až zakládání textilních manufaktur, nejstarší z roku 1785 připomíná barokní dům Klapperothova manufaktura.

Radnice na náměstí v Šumperku
Zdroj: hbdelta.cz

Historické centrum města leží na mírném návrší, má pravidelný půdorys s pravouhlým náměstím s radnicí, jež byla postavena v letech 1909–1911 ve stylu saské novorenesance se secesními prvky. Při ní je postaven morový sloup, jako poděkování za konec morové rány. Na náměstí stojí několik mimořádně cenných rokokových (č. 8), klasicistních a empírových domů (č. 6, 21, a č. 18 – stará pošta z počátku 19. století). Stavebně velmi hodnotné jsou barokní Geschaderův dům – je zde archiv a vlastivědné muzeum. V centru stojí barokní děkanský kostel sv. Jana Křtitele s klasicistním oltářem, velmi cennými sochami a vzácnou křtitelnicí. Původně gotický byl bývalý klášter s dvakrát přestavovaným kostelem Zvěstování Panny Marie. Barokní architekturu zastupuje hřbitovní kostel sv. Barbory s unikátními freskami I. Oderlického. Stojí tady i kostel starokatolický, zasvěcený sv. Janu Evangelistovi a evangelický kostel z roku 1874. Nad městem je kopec Háj s dřevěnou rozhlednou z roku 1997, ze které je impozantní výhled na Šumperk a ještě impozantnější na okolní krásnou přírodu, kterou jsem rovněž v loňském létě prochodil křížem krázem.

Pokračování v příštím čísle Sebranických novin.

Josef Trojtiler z Lubné

Jan Amos Komenský – Via Lucis (Cesta světla)

Pokračování z minulého čísla Sebranických novin:

12. Víím, co by se zde mohlo odpovědět: že nejlepší náš Stvořitel ony touhy po stále větších a lepších věcech proto všířil lidským myslím, aby smrtelníci viděli, že se zde nedostává dokonalého vidění oku, ani dokonalého slyšení uchu, ani nedochází k úplnému splnění našich tužeb, a jaksi se sami od sebe pobízeli obracet touhy k samotné věčnosti (kde všechno je pospolu a kde je proto naplnění a konec všeho). Je však pravděpodobné, že i v tomto životě po celou dobu, co prodléváme na zemi, skýtají se nám stále možnosti, abychom hojněji splňovali své tužby, až dospějeme k nejvyšší hranici, již možno zde dosáhnout, po níž už nezbývá nic než vrchol věčnosti. Neboť takové naplnění stupňů po všech stránkách vyžaduje nejdokonalejší moudrosti našeho Boha. Jako tedy v přírodě nemožnost prázdna dala možnost vynalézt velmi krásná umění, tak se nadarmo spoléháme, že onen útěk lidského ducha před prázdnam a ustavičnou touhou nějak je vyplnit bude příležitostí, aby nám Bůh dával vždy větší věci a my abychom je hledali a našli. Jestliže však je tomu tak, proč nemáme postupovat až k jakési vševědoucečnosti? Mním tím vědění svrchované plně všeho, co se zde pod nebem předkládá k učení, vyložené v oné trojí knize nám zde dané.

13. A poněvadž ďábel hned z počátku zneužil oné lidské touhy všechno vědět, vrhl člověka za jeho zvědavost do tmy a dosud ji ustavičně a zuřivě rozmnožuje (k pohaně Boha a prostředků, které poskytují k obnovení světla), mohli bychom věřit, že i Bůh nerozmnoží své světlo tak, aby všechen sbor tvorů viděl, že vítězství a sláva nenáleží knížeti tmy, ale Stvořiteli světla. Nejen na věčnosti, ale zde na samotném jevišti, kde se bojuje proti Bohu, bude třeba udolat tohoto nepřitele, má-li být triumf našeho Boha a jeho Krista úplný. Dojde-li k tomu, nastane jistě opačný stav světa než onen, který je nyní, protože to, co ďábel uvedl ve zmatek, bude třeba opět uvést v soulad. Neboť dobrota a moudrost našeho Boha může napravit to, co ďábel porušuje, co falešně slibuje může Bůh dát opravdu svým tvorům (vysvobozeným z ďablových mocí) a ve své všemohoucnosti to již od počátku začal. Když totiž ďábel člověku sliboval život a uvrhl jej do smrti, Bůh právě při této příležitosti přivedenou smrt změnil ve věčný život. Sliboval ďábel spojení s Bohem a odtrhl nás od Boha, Bůh však nás odtržené tím pevněji s sebou opět spojil a na věky se co do podstaty stal s námi jedno. Sliboval, že budeme podobni Bohu tím, že budeme znát dobro a zlo, ale učinil nás podobnými sobě, takže považujeme dobro za zlo a zlo za dobro. Bůh naproti tomu nás opravdu činí sobě podobnými, takže známe dobro jako dobro a zlo jako zlo, že zlo proklínáme a z dobro se radujeme, dobro vyhledáváme a dobrého na věky užíváme. A poněvadž nakonec ďábel zarputile nepřestává lidi svádět, nepřestane ani Bůh stále lidi osvobozovat. dokud ti se nebudou cítit osvobození, a on ve své nestoudnosti se nebude cítit zcela zahanben.

14. Že tomu tak určitě bude, dávají nám konečně již plnou důvěru přesladké sliby Boha, slitovnicka našeho. Předpovídají totiž boží věštby, že se rozsvítí v podvečer světa nějaké světlo, které vzhledem k dřívějšímu světlu dosud nejistému (které pro přimíšení tmy nezasluhovalo být nazváno ani dnem ani nocí) bude třeba nazývat skutečným světlem. Jako jeho výsledek se slibuje obrácení všech národů k církvi, aby Hospodin byl králem celé země, jediným Hospodinem a aby jeho jméno bylo jedno (Zach. 14, 7, 8, 9). Totéž se předpovídá u jiného proroka ještě výraznějšími slovy: Bude v posledních dnech přichystána hora domu Hospodinova na vrcholku jiných hor a bude vyvýšena nad pahorky, aby se k ní hrnuly všechny národy a šly zástupy lidu se slovy: Pojďte a vstupme na horu Hospodinovu, do domu Boha Jakobova a bude nás učít cestám svým. Pojďte a procházejme se ve světle Boha našeho (Iz. 2, 2, 3, 5). Též jinde popisuje nejobecnější obrácení národů těmito slovy: Povstaň a zastkvej se, Jeruzaléme, poněvadž přichází světlo tvé a sláva Hospodinova vzešla nad tebou. Neboť hle, tmy zahalují zemi a mrákota národy! Nad tebou však vzejde Hospodin a jeho sláva bude viděna v tobě! A budou chodit národy v tvém světle a králové v záři, jež vzejde nad tebou atd. Nebude ti více svítit slunce za dne a nebude tě ozařovat zář lunny, ale Hospodin bude tvým světlem věčným a tvůj Bůh slávou tvou (Iz. 60, 1, 2, 3, 19, 20). Též: Bude světlo měsíce jako světlo slunce, avšak světlo slunce bude sedmeronásobné, až Hospodin obváže ránu lidu svého a utrpěnou jeho ránu uzdraví (Iz. 30, 26). Až rozptýlený Izrael sdruží se všemi národy a jazyky, aby přišly a viděly jeho slávu a přivedly všechny naše bratry atd. (Iz. 66, 18, 19, 20). Až bude kázáno evangelium království po celém světě na důkaz všem národům, dříve než přijde konec (Mat. 24, 14). Neboť evangelium je věčné a bude hlášáno obyvatelům země a všem národům, kmenům, jazykům a lidu, aby se všichni báli Boha, vzdávali mu poctu a klaněli se tomu, kdo stvořil nebe, zemi, moře a prameny vod (Zjev. 14, 6, 7). Až naplní se země poznáním Hospodina jako moře je zalito vodami (Iz. 11, g). Až Bůh

Jan Amos Komenský – Via Lucis (Cesta světla)

dá všem jedno srdce a jednu cestu (Jer. 32, 39) a změní rty národů, aby byly čisté, aby všichni vyzývali jméno Hospodinovo a svorně mu sloužili (Sofon. 3, 9). Až se stanou všechna království světa říší Pána našeho a jeho Krista (Zjev. 11, 15), aby byl jeden ovčinec a jeden pastýř (Jan 10). Až kníže tmy, ďábel, bude svázán řetězem a zavřen v propasti, aby již nemohl svádět národy (Zjev. 20). A Písmo předpovídá po různu více dalších věcí o slavném stavu církve na zemi.

15. Dosud však nevidíme takový stav světa a církve, takovou záři světla obracející všechny k sobě, a spoutanou moc knížete tmy. Zbývá tedy, aby nastal, protože je třeba, aby se vrchovatě naplnilo všechno, co je předurčeno úmyslem božím a předpověděno ústy božími.

Zdroj: vialucis.cz

Kosatce – Irisy

Máme tady opět čtyřlístek krásných irisů šlechtitele Pavla Nejedlo.

In Heaven (V nebi) – k této super odrůdě šlechtitel Pavel Nejedlo uvádí – v roce 1997 jsem dostal z USA od svého přítele Joe Ghio jeho novou odrůdu Heaven. Následujícího roku vykvetla – nádhera, každý ji obdivoval – bílý dóm a červené kartáčky uprostřed hnědorůžových falů. Ale ouha, ani po letech se mi ji nepodařilo namnožit – zkrátka nerostl a ještě k tomu kvetl přes rok, a někdy ani to ne. Podařilo se mi však zkřížit ji s mojí odrůdou Mount Angel a semenáč přenést na Gypsy Lord – sortu, která předběhla ostatní kosatce o 20 let. Výsledná odrůda pojmenovaná In Heaven má mnohem lepší parametry než původní sorta Heaven šlechtitele Joe Ghio. Kvete každý rok a je celkově krásnější než původní odrůda – čistší barva dómu a velké ohnivě červené kartáčky jsou uprostřed meruňkové broskvových falů. Květy jsou navíc extrémně zřasené. Kvete na konci irisové sezóny. In Heaven je prostě skvělá nebeská super odrůda. Fantazie! Pane Nejedlo, opět gratulujeme.

Indigo Sunset (Západ slunce) – dóm je světle šeríkově levandulový, skvostně navoněný a s okénky s hnědě lemovanými chocholy blizen. Široké a jemně nařasené faly jsou tmavě fialové a sametové. Okolo páleně červených ozdobných kartáčků je bílé mramorování. Krásná moderní odrůda. Paráda.

Jolly Polka – uzavřený a jemně zřasený dóm je lososově růžový, faly jsou o odstín než dóm s tmavě purpurovým vnitřním lemem uprostřed světle šeríkově purpurového lemu – lem v lemu. Kontrastní a široké kartáčky jsou svítivě korálově červené. Na záhoně bije do očí. Skvělá sorta. Super.

Jizera – další skvělá neglektka. Famózně tvarovaný dóm je středně fialový, jemně navlněné faly jsou sytě purpurově fialové se sametovou texturou, ozdobné kartáčky jsou rudě oranžové. Iris má neobvykle tmavé listy. Nádherný kultivar.

In Heaven

Indigo Sunset

Jolly Polka

Jizera
Zdroj: Lukon Bulbs 4x

Připravil Josef Trojtle z Lubné

Co se děje za dveřmi ZŠ?

Výstava – Korea – aneb Opět reprezentujeme naši vlast

I v době Covidu 19 žáci poctivě plní nejen své školní povinnosti při online výuce, ale jsou ochotné tvořit i něco navíc. Důkazem toho jsou fotky a videa v aktualitách na webu naší školy.

Dalším milým příkladem je účast osmi dětí na letošní 31. mezinárodní dětské výstavě v Pyeongtaek s názvem **Můj sen**. Výstava začíná 30. dubna 2021 a byla nám zprostředkována opět českou ambasádou v Koreji a paní Štěpánkou Nikodymovou. Tímto jí zároveň děkuji za mimořádnou příležitost prezentovat práce našich žáků v zahraničí.

Zvolené technice se meze nekladly. Zde máte možnost vidět díla, která budou viset zarámovaná v Koreji. Autory jsou: **Karolína Anna Obolecká (Návštěva Londýna)**, **Adam Rejmon (Úklid přírody od odpadků)**, **Zuzana Bartoňová (Volnost pohybu a svoboda v čase po Covidu 19)**, **Eliška Jánová (Polární záře)**, **Adéla Kysilková (Návštěva Paříže bez davů lidí)**, **Tobiáš Lehocký (Modelování)**, **Magdaléna Kotoučková (Návštěva historického hradu v krásných dámských šatech)** a **Kateřina Švecová (Návštěva hradu Karlštejn)**.

Adam Rejmon

Zuzana Bartoňová

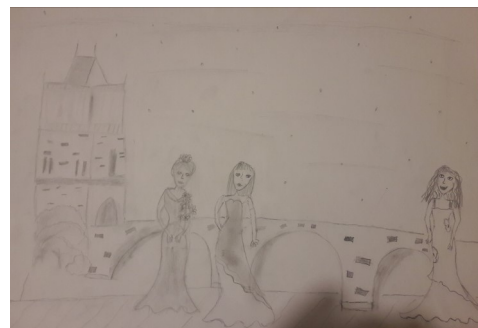
Adéla Kysilková

Karolína Anna Obolecká

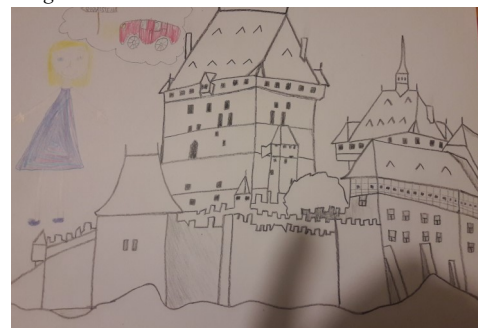
Eliška Jánová

Magdaléna Kotoučková

Tobiáš Lehocký

Kateřina Švecová

Posílám odkazy na výstavy minulých ročníků:

- https://blog.naver.com/pt_story/221299510889
- <https://www.yna.co.kr/view/AKR20180529125900061?input=1195m>
- https://blog.naver.com/pt_story?Redirect=Log&logNo=221554792982

Loňský rok:

- <https://blog.naver.com/ssnokr/222065595774>

Mgr. Hana Klusoňová

DO-RE-MI

Pravidelná pěvecká soutěž DOREMI se letos bohužel musela přesunout do online prostoru. Děti dostaly za úkol vybrat si a nacvičit oblíbenou písničku a vystoupení natočit. Pomocí aplikace MS Teams zaslaly k následnému vyhodnocení.

V pondělí 22. 3. zasedla odborná porota ve složení: paní učitelka Andrllová a paní vychovatelky Kunčíková a Vetešnicková, aby rozhodly o vítězi. Do soutěže se přihlásili 4 zpěváci - Kristýnka Lebedová, Tobiáš Lehocký, Tereza Sommerová, Káťa Švecová. Všichni si připravili krásné písně, nechyběly kostýmy, pohybové kreace a dokonce byl k vidění i jeden klip. Vybrat ten nejlepší výkon bylo velmi obtížné. Proto se porota rozhodla, že udělí jen jednu cenu, a to tu nejvyšší. První místo proto obsadili všichni 4 soutěžící a náleží jim také odměny.

Všem ještě jednou děkujeme a těšíme se, že v příštím ročníku soutěže DOREMI bude k vidění zase spousta hezkých písní.

Petra Vetešnicková, DiS.

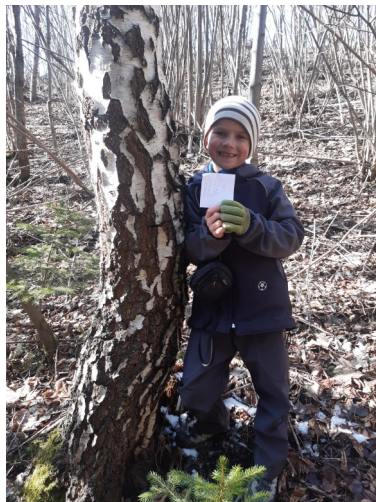
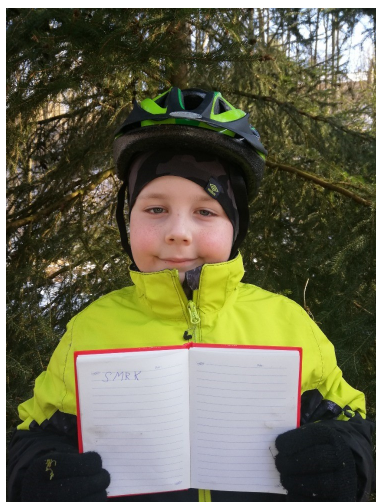
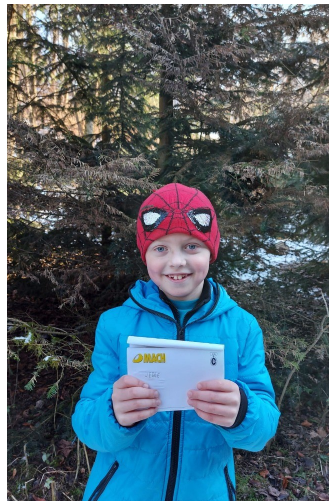
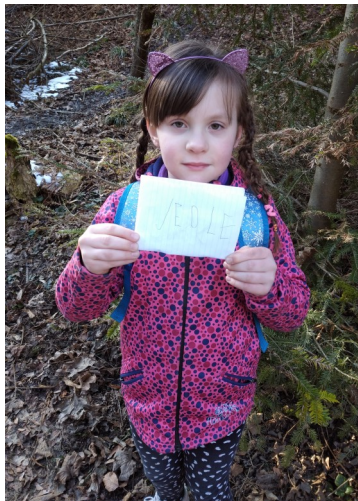

Co se děje za dveřmi ZŠ?

Ne online úkol, ale keškaření

V této nelehké době se většina z nás snaží nějakým způsobem utéct od počítače a trávit čas venku. Děti z 1. a 2. třídy k tomu měly skvělou příležitost při hledání a plnění úkolů (kešek). V obcích Lubná a Sebranice jim paní učitelka Andrlová a paní vychovatelka Vetešnicková připravily 5 úkolů. Ty schovaly a zaměřily jejich gps souřadnice, pomocí kterých je děti měly objevit. A co že to bylo za úkoly? Někde se běhalo, někde zpívalo, ale hlavně přemýšlelo, luštily se tajné vzkazy z morseovky a na konec malovalo. Doufáme, že si všichni soutěžení užili a úspěšným keškařům gratulujeme. Na zpracovaná videa z této akce se můžete podívat na webových stránkách školy v aktualitách.

*Petra Vetešnicková, DiS.
Mgr. Markéta Andrlová*

Vrátíme se do roku 2019 – sraz rodáků. V té době nás navštívili i rodáci z Ameriky, kteří přijeli z nejbližšího místa.

Na základě návštěvy nám přišel časopis. Vzpomínku s překladem dáváme do našich novin.

Lenka Karalová

Fotografie ze setkání rodáků v roce 2019
Foto: M. Čermák 2x

Dopis, který nám přišel společně s časopisem:

Friends:

This is the magazine that contains my story.
The article begins on page 39.
Thank you for accepting us into your lives,
and making our lives fuller.

Přátelé:

Toto je časopis, který obsahuje můj příběh. Článek začíná na straně 39.
Děkujeme, že jste nás přijali do svých životů a učinili naše životy plnějšími.

Richard Pohorský
Judi - Chad - Jenifer

Naše rodina

"Our Family"

Quarterly of the Czechoslovak Genealogical Society International

March 2021

Volume 33 Number 1

From The "Coasts of Bohemia" To An "Island" In Wisconsin

The Landskroner/Lanskrouner Settlement of Waterloo Township, Wisconsin

by Edward G. Langer

"Thou art perfect then, our ship hath touched upon the deserts of Bohemia?"

The Winter's Tale, Act 3, Scene 3 by William Shakespeare

When one stands on the wooden steps of St. Wenceslaus Church in

the town of Waterloo, Wisconsin and surveys the landscape, one does not see water. To the left, one sees a small woodlot. Straight ahead, one sees a large cornfield, the Snapper Prairie State Natural Area, and the Faville Prairie State Natural Area. There are historic markers near the

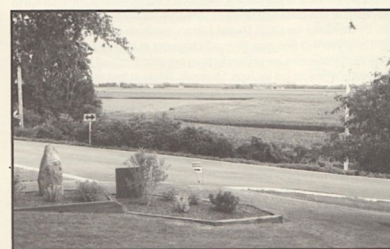
road. The nickname for the church is the "Island Church." Why is it called that? Is it the figment of someone's imagination like Shakespeare's artifice that Bohemia was an "Island"? Who built this church? What did the area look like in 1863 when the church was built?

The story of this church starts thousands of miles away in an

Continued On Page 3

Theme of This Issue:

- Czechs, Slovaks, & German-Bohemians in Milwaukee/Racine
- 1 - From the "Coasts of Bohemia" to an "Island" in Wisconsin
- 2 - President's Message
- 10 - Slovaks of Milwaukee and Racine Counties
- 19 - The Early Czechs in Caledonia
- 25 - Library Donations/Sponsors
- 26 - 2021 CGSI Conference Program
- 28 - 2021 CGSI Conference Sponsors
- 29 - Discovering the Lorenc Family Trails
- 32 - The Czech (Bohemian) - English Dictionaries Written by Karel Jonáš
- 39 - A Chance Meeting and a Full Circle Journey
- 45 - Czech, German-Bohemian and Slovak Passengers to Milwaukee and Racine
- 46 - Spotlighting Iveta Blahotová, CGSI's New Education Chair
- 47 - Legacy of a Family in Small Town USA: River Falls, Wisconsin
- 50 - The Librarian's Shelf

Town of Waterloo as seen from the steps of the Island Church. Photo courtesy of Sabine Schwark.

Obálka časopisu Naše rodina

Kruh se uzavřel

Autor: Dick Pohorský

Věříte, že náhody jsou předurčeny? Nebo věříte, že se jedná o čistě náhodné události? Ať už je vaše víra jakákoli – byla to náhoda, náhodná schůzka, která začala toto dobrodružství. Toto setkání plodilo cestu kulturní hrdosti a pouto, které předčilo všechna očekávání. Toto je příběh objevu a vnitřního míru, který vyplývá z dokončení pouti celého kruhu. Shodou okolností a využitím příležitosti se sen proměnil v úžasnou realitu – dobrodružství s množstvím odměn. Příběh začal nevině před několika lety v mém rodném městě Cedar Rapids v Iowě.

V roce 2013 se naše rodina rozhodla zapsat na kurzy českého jazyka pro dospělé nabízené Českou školou v Cedar Rapids (Ústřední Matice Školské). Česká škola Cedar Rapids funguje nepřetržitě již více než 150 let. V mládí jsem navštěvoval Českou školu, ale puberta byla silnějším než naučit se jazyk mých předků. Byla to tedy druhá šance a byl jsem rád, že se zajímala i moje rodina. Letní setkání pro dospělé byla původně navržena tak, aby seznámila dospělé se základními slovy a frázemi pro cestování, ale od té doby se rozrostla.

Na naší první hodině se žena představila mé ženě Judi. Sue Regentin byla hostující studentkou a všimla si našich Pohorských jmenovek. Sue vysvětlila, že pochází z Cedar Rapids, ale nyní žije v Arizoně a byla ve městě na návštěvě spolu se svou sestřenicí Sharon Curtisovou z Virginie a bratrancem Vladimírem Pohorským z České republiky. Sue, Sharon a Vladimír byli příbuzní z matčiny strany. Sharon a Vladimír chodili do pokročilé třídy a Sue napadlo, zda bychom měli zájem se s nimi po hodině setkat. Jaká otázka – ano, určitě jsme se s nimi chtěli setkat. A tak jednoho teplého večera na parkovišti u kostela sv. Václava začalo naše přátelství. Sharon vysvětlila, že každé léto navštěvovala českou školu jako dítě při návštěvě své babičky. A také nám řekla, že každý rok strávila několik měsíců s Vladimírem v České republice. Na oplátku Vladimír strávil léta ve Virginii na návštěvě Sharon. V průběhu rozhovoru se ukázalo, že Judi a Sharon komunikovali prostřednictvím internetu asi před 20 lety, když Judi zkoumala jméno Pohorský. Rychle jsme zjistili, že Vladimír neumí anglicky, ale Sharon byla schopna Vladimírovi říct, že moji předkové pocházeli z oblasti kolem Litomyšle. Když Vladimír uslyšel slovo Litomyšl, jeho oči se otevřely dokořán a rozzářil se širokým úsměvem. Vladimír se narodil v Českých Heřmanicích a v současné době žil ve Sloupnici. Obě vesnice jsou jen pár kilometrů od Litomyšle. Netrvalo dlouho a došli jsme k závěru, že existuje vysoká pravděpodobnost rodinného spojení. Vyměnili

jsme si kontaktní informace a slíbili jsme si, že zůstaneme v kontaktu, než jsme se rozloučili „Na shledanou“.

Načasování jejich návštěvy Cedar Rapids nemohlo být vhodnější. V měsících následujících po tomto náhodném setkání se odehrály dvě události. První byla, že jsme požádali o pomoc českého profesionálního genealoga. Výzkum provedený Janem Dusem z Poličky se vrátil několik generací od mého praděda Václava Pohorského, který emigroval z Čech v roce 1867. Druhou událostí bylo, že Judi a Sharon obnovily komunikaci. Sharon byla schopna poskytnout výzkum, který Vladimírův syn provedl na jejich Pohorské linii. Díky vzájemnému sdílení výzkumu jsme mohli spojit obě linie se společným předkem – Václavem Pohorským narozeným v roce 1673. Nyní jsme měli zdokumentovaný důkaz, že jsme s Vladimírem bratřenci. Byli jsme 7. bratřenci. Vzhledem k tomu, že můj pradědeček opustil Čechy před více než 150 lety, měl jsem velkou radost z toho, že jsem našel příbuzného v České republice.

Když jsem odešel do důchodu, číslem jedna v mém seznamu byla cesta do „staré země“, a konečně ten čas nastal. Byly to dva roky od toho náhodného setkání na české škole se Sharon, Vladimírem a Sue. Judi a já jsme se rozhodli uskutečnit cestu do České republiky v září 2015 a kontaktovali jsme Sharon Curtisovou, abychom ji informovali o naší cestě. Shodou okolností Sharon měla být v České republice ve stejné době na návštěvě u Vladimíra. Dohodli jsme se na setkání s ní a Vladimírem v Litomyšli. Sharon vzala všechny informace o mé Pohorské linii s sebou do České republiky. V rámci přípravy na náš příjezd do Litomyšle šli Sharon a Vladimír do Sebranic, malé obce mezi Litomyšlí a Poličkou ve východních Čechách. Sebranice dnes zahrnují bývalé vesnice mých předků: Pohora, Kaliště a Tremošná. Sharon a Vladimír šli do Sebranic, aby zjistili, zda je dnes možné zjistit čísla domů uvedená ve výzkumu. Porovnáním čísel domů z výzkumu Jana Duse s historickými záznamy obce byla historička a archivářka vesnice Lenka Kmošková schopna zjistit, kde se dnes nacházejí rody Pohorských. Dům, který můj pradědeček opustil v roce 1867, byl Kaliště č. 5 a dnes se jedná o Sebranice č. 165.

Judi a já jsme přijeli do Prahy koncem září 2015. Po několika dnech prohlídek jsme si vyzvedli auto z půjčovny a podnikli několik vedlejších cest, než jsme se vydali na cestu do Litomyšle na setkání se Sharon a Vladimírem. Byl jsem velmi šťastný, že jsem mohl ve výjimečném prostředí oslavit výjimečné narozeniny – své 70. narozeniny v zemích české koruny. Když jsme dorazili do Litomyšle, setkali se s námi Vladimír a Sharon v hotelu a udělali jsme plány na následující den. Když jsme následujícího rána šli na Obecní úřad v Sebranicích, přivítala nás Lenka Kmošková s typickou českou pohostinností. Dali jsme Lence několik suvenýrů z Ioway a ona nám zase několik knih a brožur, které napsali. Představila se nám Lenka Karalová, starostka Sebranic. Přátelství a skutečnou pohostinnost, kterou všichni projevili, jsme hluboce ocenili. Po pořízení několika snímků jsme zahájili prohlídku obce s Lenkou Kmoškovou, historičkou vesnice. Naší první zastávkou byl kostel sv. Mikuláše, který byl postaven v roce 1404. Lenka se s knězem domluvila na otevření kostela. Zámeček vyžadoval obrovský železný klíč, který musel být starý staletí. Když jsme vstoupili, byl jsem ohromen řemeslným zpracováním, uměním a starožitností interiéru. Je to úžasný kostel. A co to dělalo ještě výjimečnější, byla skutečnost, že se jednalo o samotný kostel, kde byli po staletí moji předkové Pohorští pokřtěni, oddáni a pohřbeni. Vždy jsem miloval historii a získal jsem titul BA v historii s myšlenkou výuky.

Kostel sv. Mikuláše v Sebranicích, Česká republika

Tato cesta mě však posunula v historii dál a já jsem ji miloval. Z kostela jsme šli do místní části Pohora a poté do Pohorského majetku, který Lenka dokázala identifikovat. Když jsme konečně stáli na bývalé zemi mých předků, byl to pokorný a polonáboženský zážitek. Pocity a emoce, které se ve mně nahromadily, vzdorují průměrnému popisu. Cítil jsem, že jsem vzal celý svůj rodinný kruh zpět k našim starodávným kořenům na Pohore a Kališti, a přál bych si, abych to s nimi mohl sdílet. Přišel jsem domů a cítil jsem se jako doma! Ačkoli Lenka nemohla najít žádnou formální dokumentaci o stáří budovy, kombinace domu a stodoly na Kališti č. 5 (Sebranice 165) určitě vypadala dost stará na to, aby byla domem, který můj pradědeček před více než 150 lety opustil. Bylo toho příliš mnoho na zpracování za jeden den.

Po dokončení naší prohlídky Lenka poznamenala, že je škoda, že jsme v loňském roce nebyli na návštěvě. Vysvětlila, že vesnice má každých 5 let oslavu k setkání rodáků. Myslím, že bychom to nazvali nějakým shledáním. Pozvala nás k návratu v roce 2019 na oslavu. Rychle jsme si to uložili do kalendáře v mysli. Než jsme opustili Litomyšl, pobavili jsme se u večere pořádané Vladimírem. Byli jsme rádi, že jsme mohli potkat Vladimíra, syna Vládu, a jeho manželku Janu, spolu s Vladimírovou dcerou Renatou a jejím manželem Oldou Pánkem. Na večeri Vláda sdílel další informace, které zjistil o rodině. Na našem společném rodokmenu se dokázal vrátit o jednu generaci zpět. Náš výlet skončil příliš rychle. Kouzlo českých zemí, a úžasní lidé, kteří tam žijí, nás měli pod svým kouzlem. Náš milostný vztah se vším českým byl zařazen na vysoký stupeň. Po naší cestě jsme zůstali v omezeném kontaktu s Lenkou Kmoškovou pomocí počítačových překladů.

Vpředu: Renata Pánková, Richard Pohorský
Vzadu: Vláda Pohorský, Vladimír Pohorský

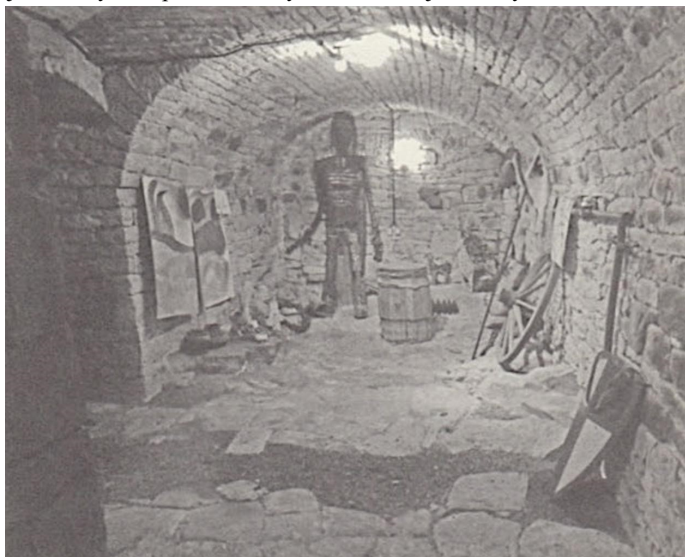
Judi a já jsme vždy měli v hlavě pozvání na setkání rodáků v Sebranicích v roce 2019, abychom se vrátili do České republiky. A v lednu 2019 bylo rozhodnuto o návratu do Čech. Tentokrát nás doprovázeli náš syn a dcera. Kontaktovali jsme Lenku a zeptali jsme se, kdy bude shromáždění rodáků, a naznačili jsme, že bychom se chtěli zúčastnit. Poslala datum a uvítala naši účast na oslavě. Vesnicí oslava měla být v sobotu 1. června 2019. Cestu jsme si naplánovali na příjezd do Prahy koncem května a chtěli jsme strávit několik dní kolem sebranickeho shromáždění rodáků v Litomyšli. Při potvrzování našeho hotelu v Litomyšli došlo ke kuriózní shodě okolností. Anglicky mluvící úředníci, se kterou jsme byli v kontaktu prostřednictvím e-mailu, byla Veronika Pohorská. Není znám žádný vztah, nicméně Veronika řekla, že se narodila v Sebranicích. Jaké jsou šance? Je smutné, že Vladimír Pohorský zemřel v roce 2018, ale s nadšením jsme se dozvěděli, že Vláda Pohorský, jeho manželka Jana a dcera Marta se k nám připojí na shromáždění rodáků. Sharon Curtis také plánovala cestu do České republiky na rok 2019 a na oslavu si prodloužila cestu, aby byla v Sebranicích.

Do Prahy jsme dorazili 22. května, abychom zahájili naše české dobrodružství. Po čtyřech dnech v Praze nastal čas vyzvednout si auto z půjčovny a prozkoumat krajinu. Byli jsme připraveni uniknout turistům v Praze a zažít méně frekventovaná města a vesnice v České republice. Chtěli jsme se ponořit tolik do české kultury, kolik nám čas dovolil. První zastávkou byla návštěva vesnice mé prababičky Dlouhá Louka, kousek na jih od Plzně. Potom jsme každou hodinu improvizovali svůj itinerář. Mnoho nádherných příběhů z tohoto výletu v nás zůstane dlouho. Navštívili jsme několik známých destinací a několik méně známých.

Vrat'me se do roku 2019 – Sraz rodáků

vu. Když organizované aktivity skončily, Jiřího otec (Jiří Pavliš st.) nás překvapil velmi zvláštním dárkem. Jedná se o krásně ručně vyrobenou pamětní dřevěnou krabici s fotografií naší rodiny s Boženou a Jaroslavem Kučerovými před společným domovem předků vyrytou na víku. Bylo nám řečeno, že Jiřího otec vyrábí tyto krabičky pro zvláštní příležitosti. Je to dárek, kterého si budeme navždy cenit. Dalším příjemným překvapením bylo, že se k nám na oslavu mohla krátce připojit dcera Vladimíra, Renata Pánková.

Po skončení plánované zábavy nás Lenka Kmošková spolu s Sharon a rodinou Vládi opět pozvala k sobě domů. Lenka skupině vysvětlila mnoho informací, které měla připravené. Když jsme skončili s prohlížením dokumentů, Lenka se nenuceně zeptala, zda bychom měli zájem vidět její „sklepení“. Její dům stojí na okraji velmi strmého kopce s výhledem do údolí pod ním. Základ jejího domu, neboli „sklepení“, byl součástí opevněné věže, která strážila obchodní cestu z Moravy do Litomyšle. Lenka uvedla, že se věří, že „sklepení“ předchází vesnický kostel, který byl postaven v roce 1404. Jaká čest prožít a sdílet tak bohatou kulturu a místní historii z první ruky. „Sklepení“ obsahuje několik místností, které Lenka připravila k vystavení. Řekla, že otevírá „sklepení“ pro oblastní školní děti a že ona a její manžel nabízejí velkou místnost skupinám pro zvláštní příležitosti a oslavy. Byl jsem v úžasu, že stojím ve zbytku lucemburské éry - éry Karla IV. Páni, to byl ale den! Oslava shromáždění rodáků byla mnohem víc, než jsme čekali. Je smutné, že nastal čas se rozloučit, a poté, co jsme upřímně poděkovali starostce a Lence za krásný čas, jsme se vydali zpět do Litomyšle, den však ještě nebyl u konce.

Místnost z roku 1400 ve sklepení domu Lenky Kmoškové
Foto: s laskavým svolením Dick Pohorský 5x

Pozvali jsme Vládovu rodinu a Sharon, aby se k nám připojili v našem hotelovém apartmá v Litomyšli. Jan Dus pro nás provedl další průzkum v pozemkových záznamech Litomyšle, který nás přivedl zpět k Danielovi Pohorskému, narozenému v roce 1573. Záznamy uváděly, že Daniel vlastnil bezplatnou usedlost s privilegovaným postavením. Sdíleli jsme tyto nové genealogické informace s Vládou a jeho rodinou. Judi s sebou přinesla DNA soupravu a požádala Vládi, zda by měl zájem o testování. Byl překvapený a šťastný, že Judi přinesla soupravu, a toužil se otestovat. V té době jsme netušili, že to bude naše poslední návštěva s Vládou. Na počátku roku 2020 mu byl diagnostikován nádor na mozků a krátce po jeho objevení tragicky zemřel. Tato tragédie byla dalším připomenutím, abychom si cenili okamžik a žili pro dnešek.

Když jsme opustili Litomyšl, pokračovali jsme v otevřené průzkumné cestě. Jeli jsme cestami méně frekventovanými a několika objížděkami, když jsme se pomalu propracovali zpět do Prahy na dlouhý let domů. Cílem bylo absorbovat co nejvíce bohaté české kultury a okouzující krajiny. Celkově jsme najeli 2223 km (1381 mil) a měli jsme přes 12 000 fotografií a videí. Požehnej digitálnímu věku ve fotografii za to, že nám poskytl spoustu fotografické dokumentace, která nám posílá paměť a znovu prožijeme ten největší výlet, jaký jsme podnikli – dosud!

To, co začalo jako náhodné setkání, se vyvinulo do sedmileté objevovací odyssey, která se dotkla podstaty naší duše. Je těžké si představit zážitek, který by se mohl rovnat nebo převýšit tuto cestu objevování; pokud je však někdo tam nahoře, ať jsme u toho.

Poznámka autora: Pokud má někdo, kdo čte tento článek, souvis-

Vrat'me se do roku 2019 – Sraz rodáků

lost se jménem Pohorský, byl bych rád, kdybych se o vás dozvěděl. Příjmení Pohorský není ani v České republice běžné. Možná si můžeme navzájem pomoci vyplnit některá prázdná místa. Dicka můžete kontaktovat e-mailem na adrese czechreb@yahoo.com.

O autorovi:

Richard, nebo Dick, jak preferuje, je znám jako celoživotní rezident v Cedar Rapids v Iowě. Na svůj stoprocentní český původ je nesmírně hrdý. Dick získal titul BA v oboru historie s certifikací výuky na University of Northern Iowa. Je vietnamským veteránem americké armády. Dick a jeho manželka Judi rádi cestují – zejména v souvislosti s genealogií. Ona dělá seriózní genealogii a on poskytuje historickou perspektivu. Dick v průběhu let představil místním skupinám mnoho historických programů. Mezi jeho oblíbené předměty patří evropské dějiny a americká občanská válka. Dick a Judi jsou členy České společnosti pro dědictví (CR), Národního českého a slovenského muzea a knihovny, České školy v ČR a CGSI.

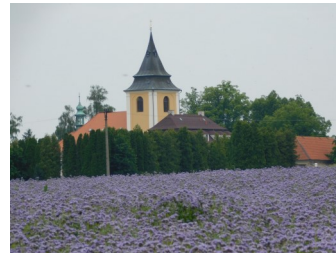
Zámek Litomyšl
S laskavým svolením Paul Makousky, 1991

Příroda okolo nás

Ve volné přírodě v tomto vydání ještě zůstaneme.

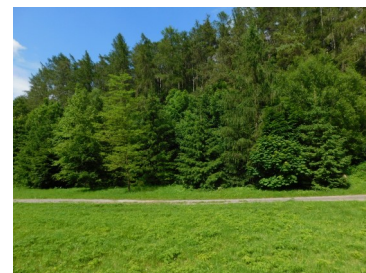
Vrchol jedle s obrovským množstvím šišek na katastru Štříteže

Svazkové pole na Kněžství. Vzadu dominanta Sebranic – kostel sv. Mikuláše

Krásné mladé jedle na katastru Širokého Dolu

Nádherný lesní porost v nivě potoka k Širokému Dolu
Foto: J. Trojtlér 4x

Vzpomínka na oslavu svátku dne matek

Den matek

Den matek je den, kdy se vzdává pocta matkám a mateřství. Slaví se v různé dny na mnoha místech po celém světě, vychází z různých tradic.

Obdobné svátky po celém světě existovaly už dávno v historii, např. ve starověkém Řecku se slavil svátek plodnosti a matek, spojený s uctíváním pohanské bohyně Rhey = Kybelé, matky bohů.

Myšlenka mezinárodních a pravidelných oslav tohoto svátku vznikla roku 1907 na počest Anny Reeves Jarvisové, která bojovala za práva matek. Poprvé byl veřejně slaven o rok později. V roce 1914 vyhlásil tehdejší prezident USA Woodrow Wilson první oficiální oslavu Dne matek coby celonárodního svátku, konající se druhou květnovou nedělí.

V Československu se začal slavit tento den v roce 1923. Jeho propagátorkou byla Alice Masaryková. Po druhé světové válce byl postupně zatlačován do pozadí oslavami Mezinárodního dne žen (slaveného vždy 8. března), ale i přesto se dál v některých rodinách připomínal. Po roce 1989 se opět začal slavit veřejně.

Zdroj: wikipedia.org

SVÁTEK MATEK JE LETOS 9. KVĚTNA.

Foto: M. Čermák 6x

Rozpis služeb zubní pohotovosti

**Rozpis služeb zubní pohotovosti (soboty, neděle, svátky)
Květen, červen 2021**

1.–2. 5.	MDDr. M. Kašpar,	Polička,	775 724 524
8.–9. 5.	MUDr. L. Kašparová,	Polička,	775 724 524
15.–16. 5.	lékař stomatolog O. Kononenko,	Litomyšl,	461 614 614
22.–23. 5.	MUDr. P. Kossler,	Polička,	461 724 369
29.–30. 5.	MUDr. I. Burešová,	Litomyšl,	461 614 569
5.–6. 6.	MUDr. P. Krpčiar,	Litomyšl,	461 619 670

Sebranické noviny, noviny obce Sebranice u Litomyšle., periodický tisk územního samosprávného celku. Vychází 1x měsíčně. Vydává obec Sebranice, 569 62, Sebranice u Litomyšle, IČ 00277339, tel. 461 745 133, obec@sebranice.cz, www.sebranice.cz. Na vydání se podílely Lenka Karalová, Iva Jílková, Jana Svobodová. Grafická úprava: Iva Jílková. Podepsané příspěvky vyjadřují názory dopisovatelů a nemusí být vždy totožné s názory redakce. Povoleno Ministerstvem kultury ČR, reg. číslo MK ČR E 12052. Náklad 450 výtisků. Bezplatné. Neprošlo redakční jazykovou úpravou. **Uzávěrka příštího čísla 20. 5. 2021, vydání 1. 6. 2021.** Tisk AP tiskárna Osík.